

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 834. Gregorii Pap. IV. Annus 7. Lvdovici 23. Theophili 5.
Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

II. raste elementa, ut mox & ventis facientes interfecerent, & celi fa-
cies in antiquam & multo tempore inuisam ferentem atem rediret.
Imperator ergo ab eo loco iter cepit, sed nequaquam solum ab-
stantem profectus, & licet multis horantibus, noluit, inde ergo illi
regium, ac postea venit Carthacum vltimam regium, vbi conficiens
appropinquatur Pipinum, & eos qui trans Matronam respice-
bant, sed & eos qui trans Rheim ad Ludouicum solum eum con-
spicuum fecerant, sed & ipsum solum, qui ad ipsum veniebat Ludou-
icum Quo conficiens, medio Quadragesimo tempore, aridente
etiam laetitia ipse dei & officij, exhorat ante cantilenam Ecclesia-
stica ad dicentem. Latere Hierusalem, & diem solum agite omnes
qui diligitis eam: magna multitudine filiorum suorum ibidem occur-
rit, cogitatus autem cognominis laetitia. Quos Imperator benigne susci-
piens, & pro fidei integritate gratias agens, Pipinum quidem solum in
Aquitania cum laetitia dimisit, ceteros autem ad loca sibi ce-
grua leti & profecti, ipse autem Aquigianis peruenit: ibiq; iudith
Agostam ab india eundem Natalis Episcopo & Pontificis
recepit, &c.

III. Quod autem publicam perturbauit letitiam, fuit audita
miseranda clades, quam perpessa est ciuitas Cahillonensis
tunc temporis a Lothario in via posita, cum ei aduocari-
retur. Tunc enim accidit, vt resistente illi ipsa, quod ad se
defendendam parata esset munita ciuitas, satisfactione eorum qui
rebellarunt ab Imperatore & ipsum sequebantur, Lothari-
us cum expugnans, cuncta ferro, igniq; tradiderit, vni
saluti miraculo basilicam in memoriam S. Gregorij fabrica-
ti, Dei Ecclesiam per Lotharium expollatam, occisusque
omnes qui patri indulsissent, & oronem Bernardi sancti-
mionalem nomine Gertrich in dolo vinctio clausam in
Aratim protulisse, sibi Theganus, nefanda eius opera
defectus. Tunc autem Lotharium tuum patet Ludouicum, tunc
reliqui eius filij, Ludouicum atq; Pipinum castra mouentes, coegerunt
Lotharium, vt sepepesset vniuersum petuorum veniens ad patrem, qui-
bus vna cum eum pedatoribus Ludouicum indulsit, atq; accepto ab
se subleuati in amorem, in Italiam ire praecipit, obsequens transi-
tione ne quando hinc in studium concessione in Gallia videret offe-
ret, hac in vita Ludouici, quae & apud Theganum legitur
subtilis enarrata.

IV. His ita dispositis, tempore Milse S. Martini Ludouicus
cum suis habuit generalem conuentum in Aquinico pala-
tio, vbi inter alia haec memorabilia diuina facta leguntur: Man-
dum filio Pipino per Ewaldum Abbatem, vt Ecclesiasticam in
Regna erant, quae vel ipse sua attribuerat, vel ipsi sepe rece-
perant, abq; consultatione Ecclesiae essent. Myster etiam per cano-
nes & monasteria transfusa, statum, Ecclesiasticum penes col-
leptum in antiquum statum reuocari. Haec de his que ad statum
rerum Ecclesiasticarum attinent, cum & multa alia salu-
bria ad publicum statum pertinentia illi fuerint collata.
Ceterum, quod spectat ad restitutionem Ludouici in
Imperium, id factum auctoritate Gregorij Papae, Paulus
At milis haud obsecro significat, dum ait, decretum ab-
rogationis Imperij Ludouici ab ipso Gregorio Papa fuisse
relicissum. Sed vt Marianus Scotus addit, & Iudith Au-
gustinus pariter voluntate Gregorij Papae restitutum. Por-
ro ipsum Ludouicum indulsisse omnibus qui in eum pec-
catis inuicti, Theganus affirmat.

Quod autem in basilica S. Dionysij prop' Parisios co-
tigit ipsum Ludouicum restitutum in Imperium, & ab Epif-
copis coronatum Imp. ornari, & armis accingi (quod & Ni-
hardus eiusdem saeculi historicus testatur) fixum menti-
plum Imperatoris perpetuo mansit, vt eiusdem S. Dionysij
memoriae illud raret: cuius rei causa eiusdem mona-
stij Abbati Hilidano mandauit, vt quae tum ex Graecis,
tum ex Latinis fontibus de eodem Dionysio scripta re-
perire potuisset, in vnum congregens, stylo historico pro-
sequi vellet. Extat de his eiusdem Ludouici Imp. ad Hil-
dunum epistola istis verbis:

V. In nomine Domini Dei & Saluatoris nostri Iesu Christi Ludou-
icum diuina reprobatione elementis Imperator Agostum Hildu-
nouenabam abbatem monasterij sancti Symonis Martiryum ac spe-
cialium protectorum Dionysij presbiterij, sociarum, eum, ut eam in
Christo saluarem.

Quantum numerus atq; praesens non modo nobis ac praedecesso-
rum, sed progenitorum nostrorum, verum etiam totum Imperij re-

stri populi, Domini praesentia, per beatissimum Dionysium sepe-
merito, immo contumelie in magna gratiarum vberitate celebra-
uerit, eandem per te ansata temporaria Galliae natione susseron t, qua
vni usque Apostolatus Fidelitatem a sumserunt. Praedecessores
autem nostri gloriam huius eximij testis & amici Dei non maniter
coluerunt: qui dum eum sacras eximias in terra ob amorem & ho-
nozem Domini Iesu Christi, opibus quibus potes aut, honorauerunt:
per eum preces dignissimas, honori privilegia patri & in terra,
& caelestium meruerunt. Vt videlicet vni ex presbiteris Francorum Re-
gibus Dagobertus, qui eundem pretiosissimum Christi Martyrem reuer-
teratur non mediocriter fuerat, & immortalis est vita sublima-
tus, & per eius adiutorium (sicut anima ac caelesti officio per-
hibet) a panis est liberatus, inq; vita perenni delectabiliter con-
sistat.

Predecessores quoque nostri intelligunt nomen domini Dionysij
(in eum verba ac scripta sua cum appellare consueuerit) non
miserunt pietate dilectione, & dilectissima pietate auxilium sunt. Quia
proas noster Carolus, Princeps Francorum iudicium, per stationem
ipsum excelsissimum Martyrum adeptum se fuisse gratulatum est
apicem principatus, eundem decimo mortuatum tempore, quod
caro potuerit habere depositum, corpus scilicet proprium in ma-
gno die Iudicij suscitandum, & animam Domino praesentem am-
suletatem commendauit, ac pro hoc maxime deuotionem atq; fidu-
ciam corda sua erga penitentem patronum patenter ostendit.

Sacill a nihilominus reor datuon anno nosse Pipinum propter
altare, quod ante sepulchrum sepeliri solet, dicendi domini Dionysij
per dignam & memorabilem reuelationem, inq; ipsum sancti-
ssimum Martyrum, in honorem Dei & Apostolorum Petri & Pauli,
qui praesentis essentebantur, a beato & Angelico viro Stephano
summo Pontifice de deo auon est, intra sacra Missarum solemnia,
vna cum duobus filijs Carolomanno videlicet, & diua memoria do-
mino at genitoribus nostris Carolo, iure praenominato Magno, ab eod-
em Apostolico Papa Rege Francorum vultu, superius muneris
beneficentiam percipit. Quis, cum quanta se humilitate ante Lam-
mina basilica SS. Martiryum, de se iudicij vite curricula, sepeliri
praesepit, in hunc etiam ipsum Conditorij innotescit.

Sed & nos multum se frequentibus largitionibus beneficia eius
sanum experiri praesepit tamen in humana varietate euentu, quo
Dei (vt semper faciendum est) inq; iudicio in vna ereditiois sua
restituti, & haec illi speciosa misericordiae eum ante praescriptum al-
tare per merita & solatum domini ac postum patri nostri Dionysij
vni vniue digne eredi & restituti sumus, consoling, militiam yu-
dicio atq; auctoritate Episcopi ad resurgendum, & vni ad praesens
ipsum praesens adiutorio sistem amas.

Itaque venerabili esset ac cultor ipsum praesens & adiu-
torij nostri domini Dionysij, monere te volumus, vt quicquid de er-
roribus est, Gregorianus hystoria per interpretationem sumptam,
vel quod ex libro ab eo patre sermone conscripti, & auctoritate
nostri a responsione, ac tuo sagaci studio, interpretatum, iudice in nostris
linguam explicatu, hinc negotio inq; fuerit congruunt, quibus
etiam Latinis scriptis iam inde habes ementum, adnotis tui que
in libello eum passionum continentur, necnon illa que in tomo vel
charita vetustissimum arum y Parisiaca ecclesia, sacra videlicet se-
du sua prolata muneris, & obitu nostrae seruitutis ostende-
rat, secundum quod verum, causam etiam & temporum sonna-
mentum nouerit in corpus vnum redigat, atque vniuersum re-
tum excide componat: quatenus deuoti compendiosus valeat in-
notesci, & fidelibus minime capacibus vel stultis lectiois
posse radum subleuari, pariterq; omnium edificatiois vtilitas
provideri.

His ita contextis, volumus vt reuelationem essentiam S. Papa
Stephano in Ecclesia eiusdem sanctissimi Dionysij, sicut ab eo dicta
est, & gesta qua eodem subnixi sunt, vna cum hymno, quo de
gloriosissimo Martyre atq; Pontifice habet, & officium noll' arnale
subiungat. Sed & differenter ac cum integritate sua, quatenus, ex
eo reperta sunt in altero volumine colligimus nobis, distillat & cor-
recte transcripsit quantorum digna, aut praesente: quoniam ma-
ximam, vnde eum dulcissimum pignus desiderabili praesentia il-
lus domini & solatiatoris nostri, vniuenque sumus, habere nos
credimus. Item, vt de eo, aut ab eo dictu, et atone, collatione,
lectiois colloquimus. Vale in Christo vir Dei, in sacro orationis
ingere memore nostri, haec tenus epistola Ludouici. Qui ab
ipso qui accepit, praesens est Areopagitibus suis, ita no-
minatis lucubrationibus illis: quae de rebis gestis eius-

DAGO-
BERTVS
REX CVL-
TORIS DI-
ONYSII.

VI.
CAROLVS
MAITEL-
LVVS CVL-
TOR S.
DIONYSII

PIPINVS
REX CVL-
TOR S.
DIONYSII.

VII.
LYDOVICVS
REX CVL-
TOR S.
DIONYSII.

RESGES-
TAS DIO-
NYSII CON-
QUIRE IV-
RET LV-
DOVICVS

VIII.
HILDV-
NVS VBE-
RVS COL-
LIGENS
MONV-
MENTA S.
DIONYSII.

dem S. Diony in scriptis inueniri poterunt, tractatu continet: primoque loco posita est epistola, quam ipse Hilduinus reddidit ad Ludouicum Imperatorem, cuius est exordium: *Ceclauit car meum in Domus*, cuique subiecta epistola eiusdem Hilduini Nuntiatoria ad cunctos Christi fideles, que incipit: *Cum nos Scriptura generali definatione admonet*, &c. quam sequuntur Acta passionis ipsius. Et post illa subiungitur Stephani Papae reuelatio vna cum Actis coronationis Pipini & filiorum eius in Reges Francorum, que tu octofus consulas, satis nobis de his que superioribus locis dicta sunt.

IX.

Ceterum ipse Hilduinus prater illa que haftenus ex antiquiorum scriptis potuit accepisse: viuentes etiam doctissimos viros sanctum Michaelem Synellam Hierosolymitanum, de quo proxime diximus, necnon sanctum Methodium presbyterum Constantinoopolitanum visus est ad eadem praesentia hortatus esse Graecos Patres & nobilissimos Confessores: siquidem vterque ipsorum hoc eodem tempore in eodem scriptorum genere verissimus esse reperitur. Erenim scripsit hoc tempore Michael Synellus encomiasticam orationem de eodem Dionysio, sed & Methodius eiusdem res gestas hyltorico stylo prosequutus est.

X.

Dum verò ista geruntur in Occidente, in Oriente Theophilus Imperator in dies magis aduersus Orthodoxos commotus, noua in eisdem in confessione perstantes decreuit supplicia. Siquidem magnus ille Methodius, cuius modo meminimus, multiplicibus coronis illustris, vt qui sub Leone & Michaele pro eodem sanctarum imaginum cultu, & certamen obierat, & sub Leone à Patriarcha Nicephoro Orthodoxo Romani legatus fuerat, tam in Oriente quam in Occidente spectatus, rursum in certamen inducitur. Haftenus autem pepercerat et Imperator, veritus eius insignis sanctitatis nomen, & quod eius opera vti, ob egregiam quae sciebatur in viro esse prudetiam, in negotijs opus erat. Nam audi quod de eo scribat Curopalata in Imperatore Theophilo, cum ipse aduersus Saracenos expeditionem pararet: *Lam, apparetur era. cedula rursus copys Theophilum aduersus Saracenos in aciem prodit, sanctam secum Methodium ducens, quod in bello facere consuerat sine vi ille obsecra, multum incognita dissolueret, quod eximia sapientia praeditus esset, siue ab ipso scditionem aliquam metuisset, at propter bellum contra sacrosanctam ac venerandam imaginem susceptum: nec, enim mediocriter crebat & obseruabat vni in Republica moderanda iudicium & religionem. Hac de causa visum est Imperatori minus expedire, si illum sibi à tergo relinqueret: Verum enimvero cum congressus essent vtriusque exercitus, & insensit a superiores essent, circumdatus est Imperator, & periculum quon caperetur. Captus namque fuisse, nisi ipsius Imperatoris periculo cognito. Mamel dux exercitus, grauenimis ratus bello captum videre Imperatorem; vt eum liberaret, in periculum se immisisset, vnde ipse ab hostibus captus est.*

XI.

Reuersus ergo Constantinoopolim Imperator, in Methodium, quod non eius aditus precibus hostes vicisset, sed speratus esset ab eis, occasione capti ex offensa religione ob cultum idolorum (sic solitus appellare sacras imagines) furorem conuertit. Quam ad se vocatum post diram verberibus de ipso habitam quaestionem, in exilium deportandum tradit: nec quidem vt ceteris in Insulam, vel alia loca relegatis luce solis saltem sui concessit, sed in lud plane pauidum atque tremendum excogitat, vt cum viuum in sepulchrum vnum cum duobus latronibus includi fecerit, vt si viuis esset lucis visura priuatus, & esset veluti mortuus inter mortuos collocatus, piscatori in curram datus, vt el tantum cibi subministraret, quantum ad vitam in miseris illis trahendam superpeteret: sic que mansit velut alter Ionas certi vtero clausus, donec Theophilus vixit; quo mortuo, ipsum mortuorum sepulchrum euomit, cicatricibus ex plagis acceptis insignem, dignissimumque habitum, qui sublimem thronum rotifigmentibus decoratus Constantinopolitanae sedis ascenderet. Quas Jo autem id contigerit, & qua tunc acciderint, suo loco dicemus.

Verum finit qui dicunt ipsam viuentem aditus Theophilo ab eodem reuocatum fuisse Constantinoopolim, ad tradendum Constantinus Manasses atque Georas, qui auctores Methodium natus & admirabili quodam modo tam ex epistola eduxit. Nam cum Theophilus doctrina literarum huiusmodi pra quaedam intellectu difficilia inuadisset, non quousdam se esse explicaret, magis videret, et illi de quodam reuocatum reuocatum esse, qui se literis ea declarare posset, quem inuocatum super ebra Methodius bonum in se statim reuocauit, magis super dicta de neque habuit, sed ad res Occidentales.

Hoc anno qui Era Hispanica notatur octogentesima septuagesimaseconda, in Hispania apud Caradunensem centum monachi iures facti à Saracenis confocati sunt: coronam martyrii, octavo Idus Augusti, feria quarta, qua celebratur natalis sanctorum Martini Iulii et aliorum, De tempore est id expressum in ipse personatum his notis:

ERA DCCCXXII. IV. FEBR. VIII. ID. SYC. ADLISA. EST. KARADIGNA. ET. INTR. SP. SYNT. IBI. PER. REGEM. ZAFNAM. CC. M. H. DE. GREG. DOMINI. IN. SANCTORI. B. TYRYM. IYST. ET. PASTORII. Septuaginta in clastro eiusdem monasterii fuerunt, vbi Deuotissimus S. Gregorius suis lugiter annua die illustrat adiuuauit, vt qua die sunt trucidati, punitamentum eundem clastro apparat sanguine colore respersum, vbi Maximus vetustissima legitur in scripto in lapide episcopatui supposito Latina lingua sed Gothicis characteribus, in Latinis reddita.

IESV CHRISTI

Annus 835.

GRIGOR. PAP. IV. LYDOVICI. IMP. Annus 8. THEOPHIL. S.

SECVITVR Redemptoris annus octingentesimus trigentesimus quintus Indictione decimarta, quo in Theodonis villa magnus habitus est obituus Episcopus, qui rri, & aliorum, vbi Lello Rhemensis Episcopus, quatuor fuerat vt Imperator Ludouicus praesaretur Imperatoris, suatione Coepiscoporum, seipsum iudicium Episcopatu indignum, eo se obicitur, reliqui autem quibus exstantibus fuerint, se ipsos excusauerunt, vt exanctorum Imperatoris essent, quibus venia data est. Condemnatus est autem Agobertus Archiepiscopus Lugdunensis, qui vocatus ad Synodum, venire distulisset. De his autem quae in Italia conflagrasset nihil est actum, quod sedita vbi essent ad

GRAECI PATRES DE DIONYSIO QUID SENTIANT.

METHODIUS AD CERTAMEN VOCATUS.

DE M. THODIO PRESBY. TRO COMFES. DORE.

S. METHO. VVS CLAV. DITVRIN. EPY. CHRO.

CHRISTI 835. Sedis Apo. Facta s. vero Domin. die auctor. parat. sed. mi. & inter. reconcilia. reus carna. tione Imper. spectant ac. catoris. A. quod dem. in. conuentur. Eodem. su. vni. con. pr. aduer. implicius. in. carcerem. huius temp. clericus iur. dum accom. Ludouicus. lud cecinit. rific plac. & carere li. sinis acrien. tum. Sient. cum autem. Gloria. Cui. Iste. Nomi. Cui. E. M. Plebs He. Cam. Hiv. Ne. H. R. Script. tant nobilit. re, iucund. nimus prod. Modium pro. lis querel. misceret. mat: Cam. Nofra. Nofra. Non ibi. Non ibi. Efo. Deder. SOLVS. Cui. Extat. scripta. em. nos. sacer. dotoz. que. c. noc. v. qu. ex. illim. ip. ubi. eius. voluptati. si. das. discipli. Theodulph. sperachia. fac. i. Obf. um. prof. Quatenus. illu. v. pl. i. n. r. e. n. t. e. r. e.